

ЗМІЦНІМ ОРГАН ПАРТІЇ "ДІ ВОРКЕР".

(Відозва Головного Упр. Агітпропому К.П.К.)

Дорогі Товариші!

Минулого року на партійній конференції встановлено місяць квітень місцем кампанії для "Воркера", який є одним часописом канадського робітництва в англійській мові.

"Воркер" є органом К.П.К. і, як кожна дійсно робітничая газета, так і він бореться за своє існування, бореться, щоб жити та поборювати всі темні сили, які заважають робітникам та сприяють їх боротьбі за краще життя.

Вже шість літ минуло від часу, як "Воркер" появилася на світ, і за цей час він зробив велику роботу серед канадського робітництва. Цілих 6 років "Воркер" отримав міцно на своїх постях обстрілював буржуазні ворожі позиції. Покимо ріжних ворожих нападів, не вступив він зі свого становища, а завжди висловлював робітникам всі справи в правдивому світі, вчив робітництво, як боритися з буржуазним несправедливим ладом, з визиском та вказував працюючим правильний шлях боротьби за краще життя.

Але в своїй боротьбі з буржуазією "Воркер" стірається з однією перешкодою, а це з фінансовими нестачами і ці нестачі роблять його слабшим в боротьбі. Буржуазія тишить цим і бажає "Воркеру" смерті, але робітництво хоче бачити "Воркера" не тільки живим, а й здоровим і в місяці квітні ми мусимо придбати для нього як найбільше передового фонду і нових передплатників. Це мусить бути гаслом кожного партійного товариша.

Товариші! Робітництво бореться нині в цілому світі не тільки за підвижку платні, але за знесення несправедливого капіталістичного ладу, в якому панує визиск і гнет людини над людиною, а завести робітничо-фермерський лад основний на братерстві і любові, лад, де не було б ні панів ні вівнів, де всі жили б таким життям, яке належить людині навіть після природного закону.

Хто це зробить? Як це здобути?

Це мусить здобувати самі робітники, бо за них ніхто інший не буде боритися. Здобути це можна тільки організованим способом і при допомозі робітничої преси.

Організація, це сила, але без допоміжної преси, то вона не

він вважає своєю рідною. Читає теж часом "Укр. Роб. Вісти" тому, що зимою стало працює в спіларському елеваторі в Свиндлертаві і через те ніби почувачється членом робітничої класи. Залюбки читає всякі "писання" в українському перекладі найновішого "пророка" Рутерфорда, а при читанні "Гарфі Божкої" попадає в екстаз. З побожним захватом і насолодою прочитає "Православний Вістник", "Вартову Банту" й другі подібні й неподобні релігійні газети, журнали і всякі інші "божі листи". Також вислав недавно прохання до "бискупа Микити" на адресу Рим-Варшава, щоб він привіз з Європи або з Польщі хоч кількох езуїтських "специв", що видавали б чисто католицький часопис спеціально "для добра найсвятішого отця римського, всіх святих і цілого католицького царства небесного". (Своє прохання мотував тим, що "Канад. Укр." зовсім отверто грішить проти першої з десятих заповідей божих, боронить католицтво тільки так "жеби Польська не згінула" і навіть після усунення з редакції "божого гетьманця" ставить свічки земським богам, а небесному самі отгарки.)

Після докладного розглянення всього того, що читає, що говорить і чим захоплюється мій знайоми, я дійшов до слідуючого заключення: Він є націоналіст і соціаліст, монархіст і анархіст, консерват і ліберал, аристократ і демократ, като-

лицький, православний, пресвітеріанський, баптистський, методистський, суботницький, росоїстський і свистуїтський християнин і раціоналістичний атеїст.

З огляду на свої різносторонні політичні й релігійні погляди повинен він бути членом всіх канадських українських товариств, угрупувань, громад, гуртків, клубів, сект і брацтв — та через неможливість оплачування членських вкладків і деяких товариських датків, видатків, податків і надатків мусить вдовольнитися приналежністю до одного праорганізації, що носить назву: родина. (В цій праорганізації є ще крім нього його бездітна жінка.)

Оце і є докладна характеристика мого знайомого після принципу, що "людина — це те, що вона читає". Щоби дехто і ще хто не закидав мені "а ригіаге", що я "виссав із пальця", або "схопив із воздуха" свійого старого знайомого — раджу всім, що інтересуються такими рідкостями, загоститися в чудні околиці величчю Стінкінг-Лейк, у романтичному закуток Деф-Корнер, і власними очима, вухами і прочими змисловими органами переконаватися про існування такого оригінального типу. Я не сумніваюсь, що вони знайдуть там ще більше таких, і їм подібних типів.

Вправді! Мало опознатися, що маю не мало клопоту з цим "типом", бо ніяк не можу зрозуміти його різноманітної вдачі. Вже стараюсь якити "методи порівняння" для зрозуміння цієї "диковини", але жадне порівняння не підходить. Беру дивне створіння-хамелеона, що все змінює свою красу, та воно наглядно вказує на якого небудь редактора української продавної патріотичної газети, що все змінює свої політичні принципи, беру такою редактора і порівнюю з тим "типом", та пан редактор зараз пригадує мені своєю змінчивістю хамелеона, а мій знайоми не має порівняння в цілому звіринному світі.

В останньому часі почало пересудувати мене аризматичне правило-аксіома, що 1-1=0, а за цим слідує: націоналіст — соціаліст = 0, монархіст — анархіст = 0. І т. д.

Мав би мій многочитачий знайоми бути звичайним зером, нулем?

Чим-же в такому разі є його сусід, який ніколи нічого не читає і також, крім праорганізації-родини, не належить до жадної іншої організації?

Чи вони оба — це два зера? Хто його знає; але після аризматичних правил так виходить, бо: 1-1=0 і 0-0=0. Дивне — це читаюче "ніщо" чи "зеро"!

Кичурд.

Спеціальна комісія при Наркомосвіті України ухвалила оголошити конкурс на проект пам'ятника письменникові Коцюбинському. В роботі комісії беруть участь представники художніх і літературних організацій. Пам'ятник Коцюбинському буде поставлено в Вінниці. Участь у конкурсі можуть взяти скульптори, як Радянської, так і Західньої України, а також всього Радянського Союзу. Учасникам конкурсу ставиться вимога, щоб пам'ятник відбивав письменника, як художника й як громадського діяча. Крайого проекту буде премійовано в 1,500 карбованців.

Пам'ятника збудують на громадські кошти й на відрахування урядових, громадських і професійних організацій. Збір коштів почнеться 1-го березня. Вінницький ОВК вже асигнував на спорудження пам'ятника 5,000 карбованців.

"ЧОРТІВСЬКА ВИДУМКА".

Товпа мешканців оселі Ухань в Грубешівщині впала на пожарників, які робили вправи, у яких, бач, усе лих.

Характерно реагують на ці вихватки капіталістичної соціал-демократичної проводирі.

Добре відомий проводир німецьких соціал-демократів Гільфердінг пише, між іншим,

про те, що капіталісти самі невідомо сприяють успішному розв'язанню тих завдань, що ставлять перед собою марксісти: вони сприяють зростанню таких організаційних форм господарства, що самі собою перейдуть у соціалізм. Тому соціал-демократи, як головне гасло сьогоднішнього дня, ставлять гасло "економічної демократії", розуміючи під цим опанування трестів, концернів та банків, тобто всієї економіки країни, мирним способом через фабричні комітети та профспілки без ніякої революції.

У дальшому своєму розгалуженні ця незвичайна своєю "класовою" природою теорія пролетарської боротьби усталила того самого Гільфердінга каже, що коли мирним способом демократизувати фабрики, трести, банкові концерни, а далі окремі держави, то, безперечно, можна демократизувати також і Лігу Націй; ту саму Лігу Націй, де проводять ролію грають агресивні імперіалістичні держави — Англія й Франція.

Отже "демократизацію" Ліги Націй соціал-демократи ставлять, як головне гасло своєї зовнішньої політики.

Одна з основних форм політичного й економічного впливу на робітників, якої вживає американська буржуазія, є "компанійна спілка", тобто, такий тип профспілок, що об'єднує разом і підприємців, і робітників підприємства, відтягаючи цим робітників від класової боротьби й утворюючи подобу спільності інтересів цих двох, у корені протилежних соціальних сил. Мета таких спілок є піднести видатність праці, запровадити мир у промисловості й боротися проти страйків.

Підприємці утримують компанійні спілки, дістаючи за це подвійні дивіденди. В кінці року робітникам також припадає крихти від зиску, але, звісно, як того хочуть підприємці. Цим капіталісти прив'язують до свого підприємства робітників і люто експлуатують їх.

Не менше успіху має в Америці система притягання робітників до так званих робітничих банків. Ці банки в майбутньому, далі розвиваючись, ніби проказуватимуть свою волю не тільки промисловості, а й усій економіці країни.

Нічого й казати, оскільки утопічна й просто нежиттєва є ця теорія буржуазних американських економістів, оскільки вона пропінята однією метою — відтягти робітників від класової боротьби, скерувати їхню увагу на інший шлях, на шлях співробітництва з капіталом.

Ця теорія розрахована на те, що захоплені хибними перспективами нагромадження, робітники віддадуть у ці банки свої трудові зощадження, отже, відкинуть цим усяку думку про самостійні організації й віддадуть себе цілком до послулу банківських діяків, керівників банків, тобто тих самих світових імперіалістичних хижаків.

Чи можна в Європі реалізувати такі намагання? Звісно, ні. Європейські капіталісти не мають таких коштів, як їхні колеги в Америці, щоб вкладати їх у такі підприємства. Але, коли європейські соціалісти через об'єктивні причини й не агітують за компанійні спілки та організації робітничих банків то ідею миру в промисловості вони захищають, де тільки можуть.

(Кінець буде.)

ЕРУСАЛИМ, 26. березня. — Бен Сімон, жидівський робітник, що прибув до Палестини сім років тому, буде депортований за те, що брав участь в недавніх демонстраціях проти уряду.

Сімон закликав робітників ставити опір поліції, коли вона розбивала мітинг, що протестував проти биття робітничих провідників у в'язниці.

В Єрусалимі панує велике безробіття й поліція розбила багатозабастування демонстрацій безробітних.

ДЕВ'ЯТЬ РОКІВ КОМІНТЕРНУ.

Дев'ять років роботи Комуністичного Інтернаціоналу є роки тяжкої, впертої революційної боротьби за міжнародно перемогу комунізму.

Тяжка, надзвичайно тяжка боротьба бартерських комуністичних партій по капіталістичних країнах та по їх колоніях. Капіталістичний світ за ці дев'ять років встиг трошки зміцнитися, відійти від своєї загнубелі. Йому пощастило тимчасово й відносно стабілізуватися, і останніми роками капіталістичний світ перейшов до наступу проти революційної робітничої класи. Цей наступ капіталу відбувається в супроводі жорстокого кривавого білого терору, якого історія ще не знала.

На допомогу собі в боротьбі проти робітничої класи буржуазія покликала аристократичні верхівки робітничої класи в особі зрадників-проводирів П. та Амстердамського Інтернаціоналу.

Але нічим не можна приборкати, задушити міжнародний революційний рух, організований у єдині пролетарські лави, на чолі зі штабом світової пролетарської революції — Комінтерном, у руках якого є найміцніша зброя революційної боротьби — лєнінізм.

Теперішнє міжнародне становище характеризується з одного боку загостренням суперечностей у капіталістичному світі, чи, тобто, кризою капіталістичної системи; з другого боку — помітним зростанням класової боротьби між робітничою класою й буржуазією капіталістичних країн, а також тим, що міжнародна соціал-демократія відмовилася від класової боротьби на користь утопічної "ідеї" миру в промисловості. З цих основних причин випливають також і завдання Комінтерну, на яких ми зупинимось трохи далі.

Протягом 9 років існування Комінтерну, що керує пролетарською боротьбою, в структурі капіталістичного світу сталися великі зміни. Насамперед, центр економічного життя з Європи пересунувся до Америки.

Безперечно, це спричинило тяжкі конфлікти в світовому господарстві. Загострюються суперечності між капіталістичними країнами Європи й Америки.

В окремих капіталістичних країнах бачимо тимчасову стабілізацію, але вона в дальшому розвитку господарства через брак ринків збуту потрапляє в безвихідь. І це наочно підкреслює, що вона не міцна.

Поруч із цим зростає й міцнішає СРСР — вогище міжнародного робітничого руху.

Загострюється класова боротьба серед капіталістичних країн. Капіталізм, що по всіх лініях перейшов до наступу проти робітничої класи, дедалі, то все більше погіршує стан робітників. І треба пам'ятати, що досі ніде в капіталістичних країнах заробітної платні не доведено до передвоєнного рівня, крім Північної Америки, та й там це стосується тільки окремих категорій робітників.

Залежно від заробітку, що, як ми бачили, весь час зменшується, гіршає й загальний економічний стан робітників, його харчування, житлові обставини то-що.

Але неаживим капіталістам і сей жалючий стан робітників здається ще занадто розсмішним, і вони через своїх підкуплених ідеологів намагаються залепити широкі кола громадянства, що головна причина, яка гальмує економічний розвиток країни, є висока заробітня платня робітників і шкідливі, робітничі монополії, розуміючи під цим сиду профспілкових об'єднань.

Отже, треба широко повести наступ проти робітничої класи та її професійних організацій, у яких, бач, усе лих.

Характерно реагують на ці вихватки капіталістичної соціал-демократичної проводирі.

Добре відомий проводир німецьких соціал-демократів Гільфердінг пише, між іншим,

ФАШІСТИ ЗАМОРДУВАЛИ КОМУНІСТА СОЦЦІ.

На початку грудня 1927 року в Мілані було заарештовано комуніста Соцці, якого обвинувачено в керуванні роботою місцевої потайної організації італійської компартії. Після арешту він зник без сліду. Влада відмовлялася давати жоденбудь відомості про його долю.

Недавно тому родина ув'язненого Соцці в Перуджі дістала повідомлення від дирекції в'язниці, що їхній син умер і другого дня його поховали на військовому кладовищі. Батько Соцці звернувся до влади, вимагаючи, щоб йому дозволили поховати сина в Чезені, на його батьківщині. Разом з тим, він вимагав судово-медичного розтину тіла небіжчика, бо дістав певні відомості, що син його ні на що не хворів у в'язниці, і що його знайшли в камері з явними слідами задушення. Італійський уряд задовольнив клопотання батьків про похорон у Чезені, а на вимогу зробити розтин тіла відмовив.

Тіло небіжчика було привезено до Чезені в забитій труні під охороною фашістської міліції. Підчас похорону могли оточити міліціонери й військові загоми. Нікого не допустили до труни попрощати з тілом. Все це ствердило відомості про жалючий розправу над ув'язненим революціонером.

Противафашістський комітет у Парижі і французька секція МОДР'У організують широкую кампанію протесту проти страшний розправи над ув'язненим революціонером.

ДОВГО-ОЧІКУВАНА ФІЛЬМА "ТАРАС ШЕВЧЕНКО" У ВІННІПЕГУ.

БАГАТО ЧИТАЛИ Й ДОВГО ЧЕКАЛИ, ЩОБ ПОБАЧИТИ, А ТЕПЕР НЕ ПРОПУСТИТЬ НАГОДИ.

Довго-очікувана нами фільма "Тарас Шевченко" нарешті загогнала до Вінніпегу й буде показувана

В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ
ЩИЛІЯ ТИЖДЕНЬ, ПОЧИНАЮЧИ
ВІД ПОНЕДІЛКА, 2. КВІТНЯ
— ДО —
СУБОТИ, 7. КВІТНЯ 1928 Р.

Але, читайте уважно далі: фільма ця не подібна до американських, що за години чи за півтори ви переглянете всю. Фільма "Тарас Шевченко" має 20 виступів, і розділена на дві частини і показується два вечери. Тобто першого вечора показується перша частина а другого — друга. Тому заздалегідь заосмотріться двома тикетами на обидва вечери, щоб побачити життя нашого найбільшого поета-борця від дитинства до його смерті.

Фільма буде показуватися так:
ПЕРША ЧАСТИНА
В ПОНЕДІЛОК 2., В СЕРЕДУ 4. І В ПЯТНИЦЮ 6. КВІТНЯ
ДРУГА ЧАСТИНА
У ВІВТОРОК 3., В ЧЕТВЕР 5. І В СУБОТУ 7. КВІТНЯ
ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНА ТИКЕТІВ НА КОЖНИЙ ВЕЧІР ДЛЯ ДОРОСЛИХ 50 Ц.
ДЛЯ ДІТЕЙ 25 ЦЕНТІВ.
Тому краще зразу купуйте тикети на два вечери за \$1.00 і приходіть побачити першу частину в понеділок, середу і п'ятницю, а другу у вівторок, четвер і суботу.

ДЛЯ ДІТЕЙ ФІЛЬМА БУДЕ ПОКАЗАНА В СУБОТУ, В ГОДИНІ 1-Ю ПО ПОЛУДНІ І ТИКЕТИ ДЛЯ ДІТЕЙ БУДУТЬ ЛИШЕ 15 ЦЕНТІВ.
Ще раз кличемо: не пропустіть нагоди побачити життя й боротьбу свого найбільш улюбленого поета, Тараса Шевченка. Після Вінніпегу фільму буде показано в Трансконі в понеділок 9. і у вівторок 10. квітня, а відтак в інших місцевостях Манітоби й шлої Зах. Канади.

КОЛИ ЗМІНЮЄТЕ АДРЕСУ, ТО ВИПОВНІТЬ І ЗАШЛІТЬ ДО НАС ЦЮ КАРТКУ.

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard and McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

МОЯ СТАРА АДРЕСА:

Імя і назвико
Вулиця або почт. скринка
Місто і провінція

МОЯ НОВА АДРЕСА:

Імя і назвико
Вулиця або почт. скринка
Місто і провінція

ДИВНЕ ЧИТАЮЧЕ "НІЩО".

Мій старий знайоми із Деф-Корнер над Стінкінг-Лейк — це відповідна кількість бараболі, буряків, капуста, телятини, свинини, хліба... води і сабогонки. Отже він менше-більше те саме, що кожна інша людина якого небудь стану.

І він певно догадался, що я почав свої досліди над моїм знайоми, маючи на увазі твердження, що "людина — це те, що вона їсть" (і не! — Доповнення моє!).

Та на жаль, не вдовольня мене ця фізіологічна аналіза над моїм знайоми і, на лихо, почав я переводити на ньому досліди на підставі твердження, що "людина — це те, що вона читає". — Багато часу і клопоту коштували мені ці досліди, бо мій знайоми показався дуже скромним під цим зглядом (досить багато читає), та остаточно я таки осягнув свою ціль.

В моїй записній книжці стоїть: — Н. Н., з Деф-Корнер над Стінкінг-Лейк, є нормально і грамотною людиною; читає плавно, поправно, пише і прочитане розуміє. Пренумерує, читає, любить і хвалить всі канадські часописи, що друкують українською мовою. Є гарним прихильником "Канад. Фермера", але читає і "Фармерське Життя", вважаючи ці часописи своїми професійними органами, коли він працює на фармі. "Кан. Українця" і "Укр. Голос" дуже любить тому, що вони мимом всемо друковані українською мовою, яку

він вважає своєю рідною. Читає теж часом "Укр. Роб. Вісти" тому, що зимою стало працює в спіларському елеваторі в Свиндлертаві і через те ніби почувачється членом робітничої класи. Залюбки читає всякі "писання" в українському перекладі найновішого "пророка" Рутерфорда, а при читанні "Гарфі Божкої" попадає в екстаз. З побожним захватом і насолодою прочитає "Православний Вістник", "Вартову Банту" й другі подібні й неподобні релігійні газети, журнали і всякі інші "божі листи". Також вислав недавно прохання до "бискупа Микити" на адресу Рим-Варшава, щоб він привіз з Європи або з Польщі хоч кількох езуїтських "специв", що видавали б чисто католицький часопис спеціально "для добра найсвятішого отця римського, всіх святих і цілого католицького царства небесного". (Своє прохання мотував тим, що "Канад. Укр." зовсім отверто грішить проти першої з десятих заповідей божих, боронить католицтво тільки так "жеби Польська не згінула" і навіть після усунення з редакції "божого гетьманця" ставить свічки земським богам, а небесному самі отгарки.)

Після докладного розглянення всього того, що читає, що говорить і чим захоплюється мій знайоми, я дійшов до слідуючого заключення: Він є націоналіст і соціаліст, монархіст і анархіст, консерват і ліберал, аристократ і демократ, като-

лицький, православний, пресвітеріанський, баптистський, методистський, суботницький, росоїстський і свистуїтський християнин і раціоналістичний атеїст.

З огляду на свої різносторонні політичні й релігійні погляди повинен він бути членом всіх канадських українських товариств, угрупувань, громад, гуртків, клубів, сект і брацтв — та через неможливість оплачування членських вкладків і деяких товариських датків, видатків, податків і надатків мусить вдовольнитися приналежністю до одного праорганізації, що носить назву: родина. (В цій праорганізації є ще крім нього його бездітна жінка.)

Оце і є докладна характеристика мого знайомого після принципу, що "людина — це те, що вона читає". Щоби дехто і ще хто не закидав мені "а ригіаге", що я "виссав із пальця", або "схопив із воздуха" свійого старого знайомого — раджу всім, що інтересуються такими рідкостями, загоститися в чудні околиці величчю Стінкінг-Лейк, у романтичному закуток Деф-Корнер, і власними очима, вухами і прочими змисловими органами переконаватися про існування такого оригінального типу. Я не сумніваюсь, що вони знайдуть там ще більше таких, і їм подібних типів.

Вправді! Мало опознатися, що маю не мало клопоту з цим "типом", бо ніяк не можу зрозуміти його різноманітної вдачі. Вже стараюсь якити "методи порівняння" для зрозуміння цієї "диковини", але жадне порівняння не підходить. Беру дивне створіння-хамелеона, що все змінює свою красу, та воно наглядно вказує на якого небудь редактора української продавної патріотичної газети, що все змінює свої політичні принципи, беру такою редактора і порівнюю з тим "типом", та пан редактор зараз пригадує мені своєю змінчивістю хамелеона, а мій знайоми не має порівняння в цілому звіринному світі.

В останньому часі почало пересудувати мене аризматичне правило-аксіома, що 1-1=0, а за цим слідує: націоналіст — соціаліст = 0, монархіст — анархіст = 0. І т. д.

Мав би мій многочитачий знайоми бути звичайним зером, нулем?

Чим-же в такому разі є його сусід, який ніколи нічого не читає і також, крім праорганізації-родини, не належить до жадної іншої організації?

Чи вони оба — це два зера? Хто його знає; але після аризматичних правил так виходить, бо: 1-1=0 і 0-0=0. Дивне — це читаюче "ніщо" чи "зеро"!

Кичурд.

Спеціальна комісія при Наркомосвіті України ухвалила оголошити конкурс на проект пам'ятника письменникові Коцюбинському. В роботі комісії беруть участь представники художніх і літературних організацій. Пам'ятник Коцюбинському буде поставлено в Вінниці. Участь у конкурсі можуть взяти скульптори, як Радянської, так і Західньої України, а також всього Радянського Союзу. Учасникам конкурсу ставиться вимога, щоб пам'ятник відбивав письменника, як художника й як громадського діяча. Крайого проекту буде премійовано в 1,500 карбованців.

Пам'ятника збудують на громадські кошти й на відрахування урядових, громадських і професійних організацій. Збір коштів почнеться 1-го березня. Вінницький ОВК вже асигнував на спорудження пам'ятника 5,000 карбованців.

"ЧОРТІВСЬКА ВИДУМКА".

Товпа мешканців оселі Ухань в Грубешівщині впала на пожарників, які робили вправи, у яких, бач, усе лих.

Характерно реагують на ці вихватки капіталістичної соціал-демократичної проводирі.

Добре відомий проводир німецьких соціал-демократів Гільфердінг пише, між іншим,

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗАМОВИЛИ
ВЕЛИКИЙ, ДУЖЕ ЦІКАВИЙ ЗМІСТОМ
ТА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНІЙ
РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ
КАЛЕНДАР
НА 1928 РІК

Є це найбільший і найкращий український Робітничо-Фармерський Календар на американському континенті. Він має 384 сторін друку й 110 ілюстрацій. Замовляйте цей календар таки зараз.

ЦІНА В ГАРНІЙ ТВЕРДІЙ ОПРАВІ \$1.00
БРОШУРОВАНІЙ75

Пишіть за календарем на слідуючу адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.